

Látás lelki szemekkel

A Mindenség útmutatásai

N. Vas Piroska egy a magyar kapcsolattartók közül, akik találkoztak pozitív földönkívüliekkel. Piroska sosem akart híres lenni, nem írt könyvet élményeiről sem, mindössze egyetlenegy előadást tartott 2014-ben, az Egri Univerzum Klubban, „Világunk, ahogy a földönkívüliek megmutatták” címmel. Élményeiről őszintén beszélt nekünk is.

– Mikor és hogyan kezdődött az egész?

– 1990. nyár volt, besütött a teli hold az ablakon. Nem tudtam aludni, és azon gondolkodtam, hogy már többször is jártak a Holdon, vajon van-e ott élet? Vajon az emberek mit kérdeznének a földönkívüliektől, ha találkoznának? Nyilván csak telepatikusan tudnak értekezni. Én azt kérdezném, hogy „kik vagytok, honnan jöttetek?”, és erre koncentráltam. Pár pillanat múlva a halántékom elkezdett zsibbadni, majd a homlokom nagyon fájt. Egy idő után annyira megijedtem, hogy

Návojnő Vas Piroska kontakta

végül ez zökkentett ki ebből az állapotból. Ám a zsibbadás többször visszatért a későbbiekben. Eltelt egy év, megint besütött a hold, ám ekkor már nem féltem, és ugyanazt a kérdést tettem fel. Ekkor egy hang hallatszott a fejemben: „Az én nevem Urn.” Annyira meglepődtem, hogy nem mertem vele kommunikálni.

– Mi történt ezután?

– 1992-ben észrevettem, hogy kézrátétellel tudok gyógyítani. Több emberen is kipróbáltam a családban, munkahelyen, így kiderült, hogy van egy ilyen adottságom. Utána nagyon sok, a létünkkel és Istennel kapcsolatos kérdés vetődött fel bennem, és megkaptam a vála-

szokat. A földönkívüliekkel szerettem volna találkozni, mert fejlettségük révén sokkal több mindent tudhatnak ezekről a dolgokról. Folyamatosan érlelődött bennem az a vágy, hogy megismerjem Istent, pedig nem voltam vallásos. Az idegeneket soha nem láttam, de különös események történtek. Akkoriban karórát hordtam. Igazítottam az ágyam és észrevettem, hogy nincs a karomon, szabályosan le volt téve az ágyra a takaró alá. Szerintem ez egy jel lehetett. Máskor valamilyen hangot is észleltem, de olyan csodás frekvenciáját én még soha életemben nem hallottam. Később észrevettem, hogy az óráim mutatója megállt, amikor a kezemen volt, többet nem tudtam hordani (a 2018. augusztusi számban beszámoltunk G. László élményeiről az Irány a Szíriusz című cikkben, akinek az élményei után szintén megállt a karórája, és nem hordta többet). Folyamatosan erősödött bennem az energia, és egyre több embert gyógyítottam meg.

– Sok kérdésre válasz érkezett. Mik voltak ezek?

– A Mindenségtől kértem, hogy megkapjam a visszajelzéseket az engem érdeklő dolgokra. Ez bár-mikor teljesült, bárhol is tartózkodtam, nem csak akkor, amikor az ágyban feküdtem. Például a Bermuda-háromszögre azt a választ kaptam, hogy olyan dolog van ott, amitől az emberek félnének. Éppen ezért marad titok a számunkra, mert amit nem ismerünk, attól nem félhetünk. Annyira megszokott dologgá vált, hogy több kérdésre is választ kaptam, hogy sajnos egy részére már nem is emlékszem, nem írtam le őket. A kilencvenes évek második felében továbbra is éreztem, hogy vannak valakik körülöttem, de nem láttam őket. Lett egy olyan adottságom is, hogy sok mindent megéreztem előre, és láttam is a lelki szememmel. Olykor egy érzés kapott el, olykor pedig lejátszódott előttem képekben. Például bevillant egyszer, hogy vonatot látok, és sérült embereket a fűben feküdni. Később vasaltam, éppen bekapcsoltam a televíziót, és ezt a balesetet mutatták a híradóban. Más esetekben természeti katasztrófát láttam, járványt,

„Érlelődött bennem a vágy, hogy megismerjem Istent”

Az asszony sok mindent látott előre lelki szemeivel

Piroska a maga vart viseletben a szerzővel

temetést, balesetet vagy szeptember 11-ét is.

– *Miért jó az, hogy megmutatták ezeket az eseményeket előre, de megakadályozni nem lehetett egyiket sem? Mi a célja az egésznek?*

– Sokan voltak eddig is a világban, akik előre láttak eseményeket. Én időpontokat soha nem kaptam, és szerintem mások sem. Aminek meg kell történnie, az meg fog történni. Ha a sors úgy akarja, akkor úgyis ott lesz az illető például egy balesetnél, nem tud elmenekülni előle.

– *Ezek mind negatív események. Valami pozitívra nem hívták fel a figyelmet?*

– Nem, azok jöttek maguktól. 2003-ban jött egy mennyei boldogságérzés, ami áthatotta az egész testemet és lelkemet. Az jött a fejembe, hogy én már más vagyok, mint az átlagember, és megajándékoznak egy viselettel. A lelki szemem előtt láttam, hogy hogyan kell kinéznie ennek a ruhának. Azt is mondták, hogy húsvétra csináljam meg, mert az már egyszer fontos szerepet játszott az életemben. Én már ekkoriban felnéztem Jézusra, Szái Bábára – ő egy indiai guru –, spirituális beállítottságú ember lettem. Ehhez kapcsolódik az, hogy volt egy férjem, aki sajnos sokat ivott. Kértem, hogy ez valahogy oldódjon meg, mire megjelent álomban Szái Bába, aki elvezetett Jézushoz. Ő azt sugallta nekem, hogy feloldottak a szenvedés alól. Az egész testemben zibbadást éreztem, s az alak azt mondta, hogy ez a Szentháromság ereje. Mikor felébredtem, megköszöntem Isten-

nek. Amikor eljött a húsvét, a férjem rosszul lett, epilepsziás rohama volt, ami már többször is megesett. Elküldött gyógyszerért, amiről addig sosem akart hallani, de onnantól kezdve másfél évig nem ivott egy csepp alkoholt sem. Másfél év után elköltöztem tőle, amikor megint inni kezdett. Ekkor tudtam koncentrálni arra, hogy csak a Minden-ség kérdéseivel foglalkozzam.

– *Mi lett a ruhával?*

– Az sem lett elfelejtve, a sógor-nőmmel szerettem volna megvenni hozzá az anyagot, mert ő is spirituális beállítottságú volt. Azonban kiderült, hogy éppen influenzás, így arra gondoltam, hogy meggyógyítom gondolatban. Úgy képzeltem el, mintha fejétől lefelé kihúznám belőle a betegséget. Utólag kiderült, hogy miután velem beszélt telefonon, egy csengő hangot hallott, mint amikor megütik a kristálypohár szélét. A fejénél megjelent egy felsodróhoz hasonló ragyogó valami; s úgy látta, mintha egy céna-szál jött volna ki a testéből. Miután eltűnt, alig pár perc múlva felbirt kelni, és sokkal jobban lett. Amikor találkoztunk, nagyon sok ruhaanyagot adott nekem, és ebből készült el a viselet. A fehér szín a tisztaságot, a kék szín pedig a békét jelenti. Húsvét vasárnapján felvettem és úgy éreztem, mintha kicseréltek volna. Elmentem a bazilikába, útmutatást kértem, és óriási energiát kaptam.

Ősszel jött a megvilágosodás: olyan helyre kell mennem dolgozni, ahol tudok segíteni másokon. Leszá-moltam az akkori munkahelyemen,

pedig nagyon nehezen lehetett újat találni, egy ideig segélyen voltam. 2004-ben mintha egy angyalt láttam volna az úton, aki azt mondta, hogy nemsokára lesz munkahelyem. Hamarosan a családsegítő központ gondozói szakképzést hirdetett, és fel is vettek. Utólag nyert értelmet sok minden: 2005-től a férjem már végleg letette az italt. Ha azonban ezt 2003-ban tette volna meg, akkor nem jöttem volna el otthonról, nem lett volna kész a ruha, nem kerestem volna új munkát sem, nem lettek volna ezek az élmények.

– *Hisz ez egy felismerés! Hogyan alakult az élete ezután?*

– Nagyon sok dolog megvilágosodott előttem. Olyan az egész, mintha véletlen alakítaná az életemet, de mégsem véletlen. Ekkoriban jöttem rá, hogy nincs rossz lélek vagy jó lélek. Csak lélek van, aminek tapasztalnia kell. Mind egyek vagyunk. Minden Isten. Az egész egy isteni színjáték, mindenkin keresztül játsz-sza a szerepet. El kell játszani a negatívát is, ami aztán folyamatosan csiszolóódik. Spirituálisan fel kell fejlődnie mindenkinek, hogy egyesülhessünk a Mindenséggel, visszatér-jünk az eredetbe. Szerettem volna ezeket a tapasztalatokat továbbadni valakinek, hátha hasznára válik, ezért kerestem fel az erdők klubját.

– *Közben jelentkeztek újra a földönkívüliek?*

– Igen. Egyik este láttam az égen egy fényes ufót. 2018-ban pedig jött egy üzenet, hogy a Naprendszer egyik égitestén van élet. Elmondták, hogy én már voltam ott, de nem emlékszem rá.